

Arrestnummer C11187 / 2016
Reperatoriumnummer 2016 / 3044
Datum van uitspraak 23 september 2016
Notitienummer griffie 2016/VZ/37
Notitienummer parket-generaal 2014/PGG/3342 2014/VJ11/995

PRO JUSTITIA

Beroep in cassatie

door

dd. 10-10-2016

verworpen

dd. 03-10-2017

Koen BAEYENS

griffier

Na verstekarrest van 13 mei
2016**Hof van beroep****Gent****Arrest**tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op 28 SEP. 2016
Niet te registreren Anja WILLE Ea. inspecteur

COVER 01-00000678364-0001-0017-01-01-1

6

2014/PGG/3342 - 2014/VJ11/995Not.nr. GE.66.L9.001209/11In de zaak van het **Openbaar Ministerie**

tegen

1. nr. *1239*

geboren te _____ op _____,
 invalide,
 wonende te _____ Knesselare, |
 - beklaagde -

verdacht van:

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstriken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval) te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____ en _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____, wonende te _____

meer bepaald

de volledige oppervlakte van het landbouwbedrijf gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van een enorme hoeveelheid materialen, materieel en afvalstoffen bestaande uit bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval

te _____ in de periode van 15 april 2011 tot en met 4 mei 2013

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met artikel 12 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval te hebben achtergelaten

te , in de periode van 15 april 2011 tot 1 juni 2012

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

C.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12, § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval te hebben achtergelaten

te Knesselare, in de periode van 1 juni 2012 tot 4 mei 2013

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

D.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a) (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

Op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 _____, eigendom van _____, geboren te _____ op _____,
 wonende te _____,

meer bepaald een stal met aanpaaiend afdak, een garagebox, een serre te hebben opgericht,
 te _____ in de periode van 1 september 2009 tot 15 april 2011,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke
 Ordening.

E.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd
 op:

1. artikel 4, § 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op
 artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende
 vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I)
 door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een
 inrichting te hebben geëxploiteerd,
 meer bepaald
 de inrichting onder rubriek 9.4.3.b.1, klasse 2:
 Inheemse grote zoogdieren (paard en runderachtigen: inclusie de installaties voor de
 bewerking, verwerking of compostering van dierlijk afval eigen aan de inrichting: in
 een woongebied met landelijk karakter, voor 10 tot en met 200 gespeende dieren

 namelijk 19 runderen te hebben gehouden
 2. artikel 4, § 2 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op
 artikel 2, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende
 vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlaem I)
 door een inrichting die behoort of na de geplande verandering blijft behoren tot de
 derde klasse, te hebben geëxploiteerd of veranderd, zonder daarvan vooraf melding
 te hebben gedaan
 meer bepaald
 de inrichting onder rubriek 28.2.c.1, klasse 3:
 Mest of meststoffen: Opslagplaats van dierlijk mest in een agrarisch gebied: van
 10m³ tot en met 5000 m³,
- te _____, in de periode van 15 april 2011 tot 22 mei 2013 (einde schorsing
 vergunning van 9 november 2011 door aflevering stedenbouwkundige vergunning)

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

F.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald

-de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

Artikel 5.9.2.2.

§ 1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. (...)

Deze opslagplaatsen moeten langs drie zijden omgeven zijn door mestdichte wanden van voldoende hoogte die aan dezelfde eisen voldoen als deze gesteld aan de vloer. De vierde zijde moet dermate aangelegd zijn dat afspoeling van het drain- en regenwater uit deze permanente opslagplaats niet mogelijk is.

§ 2. De vloer is zodanig uitgevoerd dat dunne mest en afvloeiwat er worden opgevangen en verzameld in mestdichte, gesloten opslagruimten (aalputten).

namelijk de mestopslag niet te hebben voorzien van een ondoordringbare ondergrond, ommuring of opvang voor mestsappen

te : op 15 april 2011 tot en met 25 mei 2011

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

G.

Door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, rechtstreeks of onrechtstreeks, stoffen, micro-organismen, geluid en andere trillingen of stralingen in of op water, bodem of atmosfeer te hebben ingebracht of verspreid,

Met name in strijd met artikel 12, § 1 van het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen, dierlijke mest, andere meststoffen of kunstmest in openbare rioleringen, in oppervlaktewateren of in grondwater te hebben geloosd, of op openbare wegen, op bermen of op alle andere plaatsen die geen landbouwgrond zijn te hebben opgebracht,

meer bepaald mestsappen te hebben laten afvloeien naar niet cultuurgrond.

te op 25 mei 2011

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.2., § 1, lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.4 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer 21d, besliste bij vonnis van 23 september 2014 op tegenspraak als volgt:

“Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlastelegging A voor wat betreft de periode van 7 november 2012 tot en met 4 mei 2013.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A bewezen, doch enkel voor wat betreft de periode van 15 april 2011 tot 7 november 2012.

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlasteleggingen B en C, doch enkel voor wat betreft de zaken, constructies en materialen die het voorwerp uitmaken van de stedenbouwkundige vergunningen van 7 en 21 november 2012 (en van de bijhorende, door de gemeente goedgekeurde plannen).

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B en C bewezen, met uitzondering van de zaken, constructies en materialen die het voorwerp uitmaken van de stedenbouwkundige vergunningen van 7 en 21 november 2012 (en van de bijhorende, door de gemeente goedgekeurde plannen).

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de tenlastelegging D.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen E.1, E.2, F en G bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten samen tot een gevangenisstraf van 3 maanden en een geldboete van 1.500 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 9.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor de opgelegde hoofdgevangenisstraf voor de duur van 3 jaar en voor de opgelegde geldboete voor 750 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 4.500 euro, van de opgelegde geldboete en voor 2 maanden en 8 dagen van de vervangende gevangenisstraf voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, voor het openbaar ministerie begroot op 146,15 euro.

Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in zijn hoofde bewezen verklaarde misdrijven.

Op burgerrechtelijk gebied:

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft de bewezen verklaarde misdrijven ambtshalve aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 8 oktober 2014 door de beklaagde tegen alle beschikkingen;
- 8 oktober 2014 door het openbaar ministerie.

1.3 Het hof, zelfde kamer, besliste bij arrest van 13 mei 2016, bij verstek ten aanzien van de beklaagde als volgt:

"Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van 23 september 2014 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, ontvankelijk en opnieuw ten gronde beslissend met eenparige stemmen :

Op strafbied

Verbeter de telastleggingen zoals nader gespecificeerd in randnummer 3 van het voorliggende arrest;

3.

In het licht van de gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting blijkt dat de telastleggingen als volgt moeten worden verbeterd :

A.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°-a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, namelijk het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden op het perceel gelegen te

, kadastraal gekend als

en , eigendom van , geboren te op , wonende te

meer bepaald :

de volledige oppervlakte van het landbouwbedrijf gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van een enorme hoeveelheid materialen, materieel en afvalstoffen bestaande uit bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval,

te in de periode van 15 april 2011 tot en met 4 mei 2013,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

B.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met de artikelen 2, 3, 12, 13 en 14 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zonder vergunning bedrijfsafvalstoffen, met name bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval te hebben achtergelaten,

te in de periode van 15 april 2011 tot en met 31 mei 2012,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 56 van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en artikel 16.6.3, § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

C.

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met de artikelen 3, 11 en 12 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen, zonder vergunning bedrijfsafvalstoffen, met name bouw- en sloopafval, houtafval, groenafval, schroot, witgoed, afvalbanden, plasticafval, afval van kunststoffen, 2 scheepswrakken, wrakken van caravans, voertuigen en aanhangwagens en glasafval te hebben achtergelaten,

te in de periode van 1 juni 2012 tot 4 mei 2013,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 69 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen en artikel 16.6.3, § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

D.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

Op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als
eigendom van _____, geboren te _____, op _____, wonende te _____

meer bepaald een stal met aanpalend afdak, een garagebox en een serre te hebben opgericht,

te _____ in de periode van 1 september 2009 tot 15 april 2011,

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

E.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4, §1, van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Viarem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de tweede klasse te hebben geëxploiteerd, omvattende :
rubriek 9.4.3.b.1, klasse 2:

Inheemse grote zoogdieren (paard en runderachtigen: met inbegrip van de installaties voor de bewerking of verwerking van dierlijke mest afkomstig van de op die plaats geproduceerde dierlijke mest, zonder bijmenging van afval, en van de installaties voor de compostering van die mest met groenafval eigen aan de inrichting en de bij de inrichting horende gronden): in een woongebied met landelijk karakter, voor 10 tot en met 200 gespeende dieren,

en rubriek 28.2.c.1, klasse 3 :

mest of meststoffen: opslagplaats van dierlijke mest in agrarisch gebied: van 10m³ tot en met 5000 m³,

namelijk 19 runderen te hebben gehouden met de daarbij horende opslagplaats van dierlijke mest;

te _____, in de periode van 15 april 2011 tot 22 mei 2013 (einde schorsing vergunning van 9 november 2011 door aflevering stedenbouwkundige vergunning),

deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 39 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en artikel 16.6.1., § 1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

F.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1, van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43, § 1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Viarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald

- de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Viarem II), nl.

Artikel 5.9.2.2.

§ 1. Permanente opslagplaatsen van vaste dierlijke mest buiten de stal dienen voorzien te zijn van een vloer uitgevoerd in verhard materiaal. De vloer moet mestdicht zijn. (...)

Zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn de opgelegde geldboete vervangen zal kunnen worden door een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

Legt de beklaagde : de verplichting op een bedrag van 25,- EUR, vermeerderd met 50 opdecimen en aldus gebracht op 150,- EUR te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

Legt de beklaagde : de verplichting op een bedrag van 51,20 EUR te betalen als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

Veroordeelt de beklaagde : tot de kosten gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 146,15 EUR; en veroordeelt hem tevens tot de kosten gevallen in hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op 135,55 EUR; Stelt vast dat al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt werden door de in hoofde van de beklaagde bewezen verklaarde telastleggingen;

Veroordeelt de beklaagde : tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van drie maanden nadat het voorliggende arrest in kracht van gewijsde zal zijn getreden, op straffe van verbeurte van een dwangsom van 125,- EUR per dag bij niet naleving van deze veroordeling;

Op burgerrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre de eventuele burgerlijke belangen daarin ambtshalve werden aangehouden overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.”

1.4 Het verstekarrest van 13 mei 2016 werd op 2 juni 2016 betekend aan de beklaagde door gerechtsdeurwaarder , plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder voor gerechtsdeurwaarder , met standplaats te

1.5 Tegen voormeld verstekarrest van 13 mei 2016 werd verzet aangetekend door de beklaagde bij verzetsakte, betekend op 15 juni 2016 aan de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent, door , gerechtsdeurwaarder met standplaats te

Deze verzetsakte hield dagstelling in voor de terechtzitting van 2 september 2016 om 09u00 van de 10^e kamer van dit hof.

2.

Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 2 september 2016 in het Nederlands:

PAGE 01-00000678364-0011-0017-01-01-4

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester Erik Cluyse, advocaat met kantoor te Destelbergen,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut-procureur-generaal.

3.

Het verzet van de beklaagde tegen het arrest van dit hof van 13 mei 2016, bij verstek gewezen ten aanzien van de beklaagde, werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld.

4.

De procedure die leidde tot het bestreden verstekarrest van 13 mei 2016 werd ten aanzien van de verzetdoende beklaagde op de terechtzitting van 22 april 2016 bij verstek gevoerd. Dienaangaande overwoog het hof in dit verstekarrest om de zaak bij verstek te behandelen als volgt :

2.2 De beklaagde : werd gedagvaard om te verschijnen voor het hof op de terechtzitting van 2 oktober 2015. Op die terechtzitting was de beklaagde : vertegenwoordigd door zijn raadsman, Mr. Erik Cluyse, die het hof om een uitstel verzocht omdat hij maar pas een week ervoor was geconsulteerd en omdat zijn cliënt : ziek was en persoonlijk aanwezig wenste te zijn op de terechtzitting. Het hof stelde de zaak hierop uit naar de terechtzitting van 11 februari 2016.

Bij schrijven van 19 januari 2016, dat op 26 januari daaropvolgend werd ontvangen ter griffie, deelde Mr. Erik Cluyse het hof mee dat zijn echtgenote naar aanleiding van zijn verjaardag "heimelijk" een skireis had gepland in de periode van 6 tot 14 februari 2016, waardoor hij andermaal verzocht de zaak te willen uitstellen (stuk 4 van de processtukken in hoger beroep). Op de terechtzitting van 11 februari 2016 was de beklaagde : niet in persoon aanwezig maar wel vertegenwoordigd door Mr. Dieter De Neve in de plaats van Mr. Erik Cluyse. Mr. Dieter De Neve verzocht het hof ter terechtzitting van 11 februari 2016 om de zaak te willen uitstellen overeenkomstig het in het voormelde schrijven van 19 januari 2016 geformuleerde verzoek, waarop het hof de zaak in dezelfde staat heeft uitgesteld naar de terechtzitting van 22 april 2016.

Op de terechtzitting van 22 april 2016 is de beklaagde : andermaal niet in persoon verschenen maar werd hij vertegenwoordigd door Mr. Johan Vanden Abeele in de plaats van Mr. Erik Cluyse. Mr. Johan Vanden Abeele verzocht het hof om de zaak andermaal te willen uitstellen en verwees hierbij naar stukken die hij ter terechtzitting heeft neergelegd. Uit die stukken kan worden afgeleid dat Mr. Erik Cluyse tijdens een skireis op 11 februari 2016 een beenbreuk heeft opgelopen met een vermoedelijke arbeidsongeschiktheid van een zestal weken, waarbij uit een attest van

dr. : van het te van 5 april 2016 kan worden afgeleid dat hij van 1 mei tot 31 mei 2016 voor 75% werkonbekwaam zou zijn maar dat het hem wel is toegelaten om de woonst te verlaten. Uit een schrijven van 21 april 2016 van Mr. Erik Cluyse aan Mr. Johan Vanden Abeele, dat door deze laatste ter terechtzitting van 22 april 2016 werd neergelegd, deelde Mr. Erik Cluyse mee dat hij "recent" een ontsteking heeft opgelopen waardoor hij zich naar eigen zeggen niet kon verplaatsen, doch dienaangaande werden geen stavingsstukken neergelegd.

Het openbaar ministerie heeft zich op de terechtzitting van 22 april 2016 verzet tegen het gevraagde uitstel.

Het hof heeft het door (de raadsman van) de beklaagde niet-aangekondigde en eerst op de terechtzitting van 22 april 2016 andermaal gevraagde uitstel geweigerd, doch heeft vervolgens de behandeling van de zaak wel geschorst tot later in de voormiddag teneinde Mr. Johan Vanden Abeele toe te laten Mr. Erik Cluyse te contacteren. Nadat de zaak navolgend terug werd opgeroepen, deelde Mr. Johan Vanden Abeele mee dat hij na overleg en in opdracht van Mr. Erik Cluyse verstek zou laten gaan, waarna hij de zittingszaal heeft verlaten.

Daar de beklaagde niet aanwezig was ter terechtzitting en evenmin rechtsgeldig vertegenwoordigd was bij de behandeling van de zaak, geschiedt de rechtspleging derhalve bij verstek.

5.

Overeenkomstig artikel 187, §6-1° Wetboek van Strafvordering, zoals dit artikel werd vervangen bij artikel 83 Wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie, wordt het verzet als ongedaan beschouwd indien de eiser in verzet, wanneer hij persoonlijk of in de persoon van een advocaat verschijnt en vaststaat dat hij kennis heeft gehad van de dagvaarding in de procedure waarin hij verstek heeft laten gaan, geen gewag maakt van overmacht of van een wettige reden van verschoning ter rechtvaardiging van zijn verstek bij de bestreden rechtspleging, waarbij het erkennen van de aangevoerde overmacht of reden overgelaten wordt aan het soevereine oordeel van de rechter. Deze bepaling is, overeenkomstig artikel 143, tweede lid, Wet van 5 februari 2016 van toepassing op het verstek dat een partij na 29 februari 2016 laat gaan, en is bijgevolg van toepassing op het verstek dat de verzetdoende beklaagde op 22 april 2016 heeft laten gaan en dat tot het bestreden verstekarrest van 13 mei 2016 heeft geleid.

De (raadsman van de) verzetdoende beklaagde stelt in zijn akte van verzet en ook mondeling ter terechtzitting dat er in dezen sprake zou zijn van overmacht of van een wettige reden van verschoning ter rechtvaardiging van zijn verstek bij de bestreden rechtspleging, meer bepaald op de terechtzitting van 22 april 2016, waarop het hof heeft geweigerd de zaak uit

te stellen. Dat de beklaagde en zijn raadsman kennis hadden van de dagvaarding in de procedure waarin er verstek werd gelaten, staat vast en wordt overigens ook niet betwist.

Het hof volgt de verzetdoende beklaagde echter niet in zijn standpunt en is van oordeel dat er geenszins sprake is van overmacht, noch van een wettige reden van verschoning die het verstek van de beklaagde op de terechtzitting van 22 april 2016 ook maar enigszins zou kunnen rechtvaardigen. Immers heeft het hof de zaak, op het loutere verzoek van de raadsman van de verzetdoende beklaagde, tot tweemaal toe uitgesteld, en dit om redenen die uitsluitend betrekking hadden op de persoonlijke agenda van deze raadsman en op de toestand van de beklaagde : op de terechtzitting van 2 oktober 2015 werd op verzoek van de raadsman een uitstel verleend op grond van diens uitleg dat hij maar pas een week ervoor was geconsulteerd en dat zijn cliënt ziek was en persoonlijk aanwezig wenste te zijn op de terechtzitting. Op de hierna volgende terechtzitting van 11 februari 2016, waarop de beklaagde werd vertegenwoordigd door een advocaat die optrad als vervanger van zijn raadsman, werd - andermaal op verzoek van deze laatste, die hieromtrent vooraf een schrijven tot het hof had gericht - een uitstel verleend omdat de raadsman ingevolge een skireis niet aanwezig kon zijn op de terechtzitting.

Op de hierna volgende terechtzitting van 22 april 2016 heeft het hof evenwel geweigerd om opnieuw in te gaan op het verzoek van (de raadsman van) de verzetdoende beklaagde om de zaak andermaal uit te stellen, ook al werden op die terechtzitting door de vervanger van deze raadsman stukken voorgelegd waaruit bleek dat deze laatste op 11 februari 2016 een beenbreuk had opgelopen met een vermoedelijke arbeidsongeschiktheid van een zestal weken. Na te hebben vastgesteld dat uit het desbetreffende medisch attest bleek dat de bewuste raadsman van 1 mei tot 31 mei 2016 voor 75% werkonbekwaam was, wees het hof erop dat het hem blijkens datzelfde medisch attest blijkbaar wel toegelaten was om zijn woning te verlaten, en dat er geen stukken werden voorgelegd waaruit kon worden afgeleid dat dit op 22 april 2016 niet mogelijk was. Bovendien heeft het hof de zitting op 22 april 2016 geschorst teneinde de voormelde vervanger van de raadsman toe te laten contact op te nemen met deze laatste teneinde hem mee te delen dat het hof de zaak op diezelfde terechtzitting zou behandelen. Na het hernemen van de terechtzitting deelde de voormelde vervanger van de raadsman van de verzetdoende beklaagde, die zelf niet aanwezig was op de terechtzitting, het hof mee dat hij na overleg en in opdracht van zijn opdrachtgever verstek zou laten gaan, waarop hij vóór de behandeling van de zaak de zittingszaal heeft verlaten.

Gelet op deze gegevens kan het verstek van de verzetdoende beklaagde op de terechtzitting van 22 april 2016 niet worden beschouwd als een gevolg van een situatie van overmacht, noch van een wettige reden van verschoning die zijn verstek kan rechtvaardigen. Immers is er geen sprake van een onvoorzienbare en onoverkomelijke gebeurtenis die als overmacht kan worden beschouwd, aangezien zowel de verzetdoende beklaagde als zijn raadsman ervan op de hoogte waren dat de zaak – overigens op hun eigen verzoek – voor behandeling was uitgesteld naar de terechtzitting van 22 april 2016, en nergens uit blijkt dat het voor de

beklaagde niet mogelijk was om voor het hof te verschijnen en zich te laten bijstaan door een raadsman of zich te laten vertegenwoordigen. Daar de procedure voor het hof reeds was ingeleid op de terechtzitting van 2 oktober 2015, hadden de beklaagde en zijn raadsman op dat ogenblik reeds meer dan zes maanden om de verdediging voor te bereiden. Ook de omstandigheid dat de raadsman van de beklaagde op 22 april 2016 nog kampte met de gevolgen van een beenbreuk, opgelopen tijdens een ski-ongeval, levert geen onvoorzienbare en onoverkomelijke gebeurtenis op, daar het bewuste ongeval reeds dateerde van 11 februari 2016, zijnde meer dan twee maanden vóór de terechtzitting van 22 april 2016, en het voor de bewuste raadsman dan ook zeker mogelijk was om zich derwijze te organiseren om, al dan niet via een vervanger, de zaak op de vastgestelde terechtzitting te pleiten. Bovendien blijkt ook nergens uit waarom het voor de beklaagde zelf niet mogelijk zou zijn geweest om zich in persoon aan te bieden op de terechtzitting van 22 april 2016 om zijn verweer voor te dragen.

Om diezelfde redenen is er te dezen ook geen sprake van een wettige reden van verschoning die het voormelde verstek van de verzetdoende beklaagde zou rechtvaardigen. De raadsman van een beklaagde die aanvoert dat hij ingevolge een medische oorzaak een zaak op een bepaalde datum niet kon pleiten en die op grond hiervan verstek liet gaan op de terechtzitting voor de strafrechter, waarop de beklaagde ook niet in persoon is verschenen, kan zich dienaangaande immers niet beroepen op een wettige reden van verschoning die het verstek zou rechtvaardigen in de zin van artikel 187, §6-1° Wetboek van Strafvordering, wanneer vaststaat dat deze medische oorzaak hem reeds geruime tijd vóór die terechtzitting bekend was en hij dienaangaande ruimschoots de tijd had om praktische schikkingen te treffen en zich te organiseren teneinde de verdediging van de beklaagde voor te bereiden en deze laatste, al dan niet door een vervangende raadsman, op de terechtzitting bij te staan of te vertegenwoordigen. Dit klemt te dezen des te meer daar de zaak voordien reeds tot tweemaal toe op het verzoek van de raadsman van de beklaagde was uitgesteld en deze laatste reeds geruime tijd de gelegenheid had om de verdediging voor te bereiden.

Het verzet van de beklaagde moet dan ook als ongedaan worden beschouwd en de kosten van het verzet dienen ten laste van de beklaagde te worden gelegd.

OP DEZE GRONDEN,

het hof, recht doende op tegenspraak en op verzet,

Gelet op :

- artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- de artikelen 187, 190, 208 en 211 van het Wetboek van Strafvordering,

Zegt voor recht dat het verzet van de beklaagde tegen het bij verstek gewezen arrest van deze kamer van het hof van 13 mei 2016 als ongedaan wordt beschouwd;

f

Veroordeelt de beklagde tot de kosten, gevallen in hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie in de procedure op verzet, begroot op 228,66,- EUR;

Laat de kosten van het betekeningsexploot van 31 mei 2016, begroot op 25,87 EUR, ten laste van de Staat.

Kosten beroep op verzet:

Betekening arrest (exploot d.d. 2 Juni 2016) € 91,87

Afschrift arrest: € 66,00

Registratie verzet: € 50,00

€ 207,87

+ 10%: € 20,79

Totaal: € 228,66

Kosten beroep op verzet ten laste van de Staat:

Betekening arrest (exploot d.d. 31 mei 2016) € 25,87

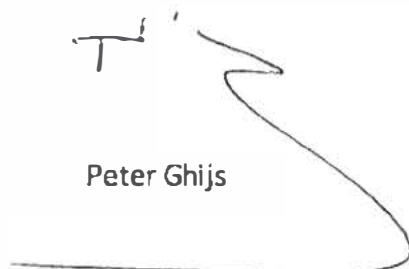
Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter Erik Van de Sijpe, als voorzitter, en de raadsheren Peter Ghijs en Steven Van Overbeke, en in openbare rechtszitting van 23 september 2016 uitgesproken door voorzitter Erik Van de Sijpe, in aanwezigheid van Pascale Clauw, substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier Leentje Mouton.

Leentje Mouton

Steven Van Overbeke

Peter Ghijs

Erik Van de Sijpe

